

Cantorij in Grote Kerk Monnickendam, m.m.v Nicole Fiselier, sopraan; Hetty Jansen, alt; Geert Berghs, tenor, Florian Just, basbariton en Westerkerk Bachorkest. Gezien 27/11

Najaarsconcert Cantorij komt langzaam los

Joseph Haydn's 'Die sieben letzten Worte unseres Erlösers am Kreuze', de in zeven afzonderlijke zinnen opgedeelde laatste monoloog van Christus, is niet zo eenvoudig. Het stuk verdient een verstilde uitvoering met ruimhartig gedoseerde emoties. Aanvankelijk was de Cantorij daar nog niet helemaal aan toe, het koor was strak gefocust op tekst en muziek.

Ook binnen het orkest vroeg de muziek in die eerste delen alle aandacht. Soms ontstond er wat twijfel over de correcte weergave en de zuiverheid. De smartelijkheid van dit minioratorium werd door de solisten in de inleidingen uitstekend weergegeven. Dankzij sopraan en alt werden deze zinnen momenten van wijding en aandacht. De inzet van tenor Geert Berghs in het zo stabiel gezonden vijfde deel was meer dan een solo, het was een ijkpunt. Daarna kwamen de stemmingen de muziek binnen. Het koor vond kracht voor de derde laag, het vertolken van smart, twijfel en berusting.

Het 'Requiem, opus 48' van Gabriel Fauré klinkt nogal eens in klassieke muziekprogramma's. Wellicht omdat Fauré een kort requiem schreef, waaruit hij bijna het gehele 'Dies irae' weglief, zodat de aandacht kan uitgaan naar de vrede in plaats van de verschrikkingen van de dood. Het is bovendien een mooi, melodieus requiem waarin de Cantorij van de Grote Kerk, sopraan Nicole Fiselier en basbariton Florian Just vanaf het begin boeiden en ontroerden. Nicole Fiselier zong een kristalhelder 'Pie Jesu', de mooie stem van Florian Just was te horen in het tweede deel van het 'Offertorium' en natuurlijk in 'Libera me'. Na afloop was er applaus voor de uitvoerenden, voor dirigent Hein Meens een staande ovatie; volkomen verdiend.

REGINA ARBOUW

Noordhollands dagblad
29 nov - 2010